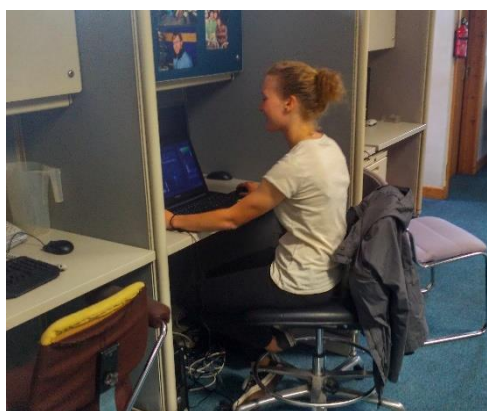

Jana Schořová LifeFM, Irsko

V uplynulých třech týdnech (27. 5. – 19. 6. 2018) jsem se účastnila pracovní stáže v Corku, druhém největším městě v Irské republice. Je to možná o trochu menší město než Plzeň. Stáže jsem se účastnila díky projektu Erasmus+ a samozřejmě díky naší Vyšší odborné a střední průmyslové škole elektrotechnické v Plzni, která nám dala možnost se takové stáže účastnit a dobře nás na ní připravila.

Tři týdny jsem pracovala v místním rádiu LifeFM, které je založeno na duchovním životě, ale kromě modlení v 11 hodin a jejich programů v rádiu o náboženství to zde nebylo moc znát. Byli to velmi milí, přátelštější a ochotní lidé, kteří chápali, že moje angličtina nebyla na vysoké úrovni. Moje náplň práce byla tvoření grafiky na obaly na CD. Každý obal obsahoval CD s nějakým příběhem, který mi vysvětlil místní grafik a napsal na papír důležité body, které tam chtěl mít zobrazené. Poté jsem vždy hledala inspiraci a obrázky, které by se mi k příběhu hodily. Pracovala jsem s grafickou aplikací Adobe Photoshop. Po doděláním přední strany obalu

jsem dostala texty na zadní stranu a udělala potisk na samotné CD. Za dobu stáže jsem udělala šest takovýchto obalů. Rozšířila jsem si znalosti ohledně vyhledávání obrázků bez autorských práv a Adobe Photoshopu, i když jsem s ním uměla pracovat už předtím, ale tolik práce jsem v něm ještě nedělala. Měla jsem možnost poznat, jak to chodí v irském rádiu a jaké je to pracovat v jiné zemi.

Co se týče jazyka, ze začátku jsem měla problém pochytit, na co se mě ptají, a ještě větší problém jim odpovědět. Nedokázala jsem bez přípravy říct ani jednu souvislou větu. Přesto jsem tu nějaký irský přízvuk, kterého jsem se bála, nepochytila. Během stáže se mé porozumění hodně zlepšilo. Postupně jsem zjistila, že když jsem nepřemýšlela nad tím, co jsem říkala, dokázala říct i hodně souvislých a správných vět za sebou. Hodně mi

pomohlo to, že jsem slyšela angličtinu všude kolem každý den.

Ubytování jsme byli v rodinách. Před stáží se nám řeklo, že se budeme muset na všechno ptát. Docela jsem se toho bála, ale můj strach přešel hned první večer, kdy jsme přijeli autobusem do Corku v 11 večer a oni nás vřele přivítali. Hned nám řekli, že si můžeme brát cokoli k jídlu a pití. Byla to skvělá, milá, velmi obětavá rodina se třemi dětmi, které byli stejně staré jako my. Večeře (jejich hlavní jídlo dne) byla dobrá, sice připravovaná z polotovarů, ale vždy jsem snědla vše, co nám připravili.

Skoro každý večer jsme chodili s naší skupinou ze školy si někam sednout či se projít. První týden jsem měli prodloužený víkend díky státnímu svátku, tak jsem ho využili rovnou ke třem výletům, které nám pomohla zorganizovat paní učitelka Bendová. Jeli jsme na Mohérské útesy, další den do Blarney, vesnice nedaleko od Corku, kde jsme navštívili místní hrad a zahradu. O svátku jsme jeli do Kinsale, pobřežní vesnice s barevnými domečky. Zde jsme navštívili místní hvězdicovou pevnost. Další víkend jsme jeli vlakem do národního parku Killarney, kde jsme si půjčili kola. Je tam moc krásná příroda. Druhý den jsme jeli na 14 kilometrů vzdálenou písčitou pláž v Myrtleville. Poslední víkend jsme si pořádně prošli Cork a jeli se podívat vlakem do Cobhu.

Díky grantu jsme měli hrazené ubytování, polopenzi (ale rodina nám zdarma dělala i obědové balíčky), letenky, cestu autobusem do Corku a pak zpátky do Dublinu, ubytování v Dublinu, abychom si mohli prohlédnout i hlavní město Irska a před začátkem stáže jsme dostali hotovost, ze které jsme si platili MHD, výlety a veškeré ostatní výdaje. S grantem jsem si celé tři týdny vystačila.

Před začátkem stáže jsme absolvovali několik schůzek. Úvodní schůzka, kde jsme se dozvěděli, na co jsme byli vlastně vybráni. Poté jsme byli na několika schůzkách s paní Bendovou, kde jsme se seznámili, připomněli si užitečnou angličtinu a domluvili jsme se na výletech, které chceme určitě absolvovat. Na poslední schůzce jsme dostali hodně užitečné informace ohledně cesty letadlem, Corku a takové nastínění toho, jak to tam bude fungovat.

Když jsem se dozvěděla, že jsem vybrána na to se účastnit projektu Erasmus+, docela jsem váhala. Moje angličtina nebyla na vysoké úrovni, a tak jsem se bála, že se nedomluví. Rozhodla jsem se jet až po úvodní schůzce. A jsem moc ráda, že jsem se tak rozhodla. Poznala jsem novou zemi, povahu lidí v Irsku, která je jiná než v Česku a vyzkoušela jsem si, jaké je to pracovat v jiné zemi.